

PAIAN

Av Gunnar Ekelöf

När min tid blir
skall jag ta min plats
på den främsta bänken,
tills nästa man kommer i stället.
Då flyttas jag akteröver.
Aldrig når jag till aktern,
aldrig till platsen vid styråran.
Aldrig når jag ens mittskepps.
(Om det nu finns en styråra
eller ett mittskepps?)
Min plats är här bland roddarna,
här bland de taktfast roende.
Jag vet ingen annan plats.

O taktfast, taktfast!
O min årtull, jag sliter dig taktfast!
Finns där ett segel
bakom de brusande bogarna?
Kanske där finns ett segel.
Molnen är segel!
Vem halar an skoten?
Vem halar an brassarna?
Det gör någon annan.
O taktfast, taktfast
ror jag mitt skepp i hamn.

Vi, nyss döda, ror främst,
vi är närmast till segern,
till henne, den mäktiga jungfrun,
okuvligt skridande genom
den väldiga vindens veck,
huvudlös, armlös,
ändå en oskärad jungfru,
skridande framför oss
genom leden av vidunder,
som skeppets ögon skådar.

O taktfast, taktfast!
O min årtull, jag sliter dig taktfast!
Finns det en hamn där förut?

Kanske det finns en hamn.
Molnen har lockande hamnar.
Vem gör an trossarna?
Vem går i land bland de höga husen,
tigande, undrande, ändå i hamn?
Det gör någon annan.
O hamn, hamn!
Vi, de främste, sjunger om hamn.

Vi som ror främst
är ännu de närmaste till dig, Nike,
Nike! Din veckrika klädnad
fladdrar oss tätt om kinden,
smeker och slår
och viskar din doft.
Håll an buckanjärer,
lettres de marque, fribytare!
Håll an hellener, fenicier,
kretenser, paddlande egyptier,
paddlande urskogsinvånare
och längre akterut
alla ni crawlande och simmande!

O taktfast, taktfast!
O min årtull, jag sliter dig taktfast!
Finns där en seger?
Kanske det finns en seger.
Segrar är bilder i molnen.
Vem vinner segrar?
Det gör någon annan,
alltid en annan.
Ändå är ingen ibland oss
död utan seger!
Jungfru, du är vår seger!
Du är oss segel och hamnar och moln
och du är vår seger!
Jungfru bland molnen i storm!
O taktfast, taktfast,
trofast
ror jag ditt skepp i hamn